

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru, Liliana Catan,

Sveatoslav Moldovan, Valentina Clevadi

examinînd cererea de revizuire depusă de Larionov Alexei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larionov Alexei împotriva Primăriei satului Coșnița și Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari cu privire la obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate, și la cererea Mișcării Combatanților la Conflictul pentru Integritatea Republicii Moldova împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari și Larionov Alexei cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2007 prin care s-a respins recursul declarat de Larionov Alexei și s-a menținut decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2006 și hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 08 august 2006,

c o n s t a t ă

La 06 decembrie 2004, Larionov Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Coșnița și Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari cu privire la obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza dispoziției Uniunii Raionale a Asociațiilor de Consum din Dubăsari din 16 iulie 1993, a încheiat cu Cooperativa de Consum Dubăsari un contract de vânzare-cumpărare a clădirii-

pavilionului de lapte și carne cu suprafața de 60 m², situat în piața satului Coșnița raionul Dubăsari.

Din cauza conflictului armat din stînga Nistrului din anii 1990-1993 nu a avut posibilitate de a autentifica contractul menționat.

Menționează că, în prezent succesor al pieței este Primăria satului Coșnița.

Solicită reclamantul, obligarea Primăriei satului Coșnița raionul Dubăsari de a încheia contractul de vânzare-cumpărare a pieței din satul Coșnița și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra pieței.

Prin hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 04 octombrie 2005 cererea de chemare în judecată depusă de Larionov Alexei a fost admisă.

Prin încheierea Judecătoriei Dubăsari din 20 decembrie 2005 a fost casată hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 04.10.2005.

Mișcarea Combatanților la Conflictul pentru Integritatea Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari și Alexei Larionov cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamantul, Mișcarea Combatanților la Conflictul pentru Integritatea Republicii Moldova a indicat că, în baza hotărîrii cooperativei agricole de producție „Coșnița” raionul Dubăsari s-a dispus vinderea pieței din satul Coșnița voluntarilor de pe „Platoul Coșnița”.

Consideră că, Uniunea de Consum Dubăsari, nefiind proprietar al pieței date, nu a fost în drept de a o înstrăina.

Solicită reclamantul, Mișcarea Combatanților la Conflictul pentru Integritatea Republicii Moldova, recunoașterea dreptului său de proprietate asupra pieței din satul Coșnița.

Prin hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 08 august 2006 a fost respinsă acțiunea lui Alexei Larionov ca neîntemeiată. A fost admisă acțiunea Mișcării Combatanților la Conflictul pentru Integritatea Republicii Moldova, cu recunoașterea dreptului de proprietate a ultimei asupra pieței „pavilion de vânzare mixtă”, constituită din pavilioanele de lapte și carne cu suprafața de 60 m.p. cu valoarea totală de 2308 lei, situată pe terenul aferent cu suprafața de 0,18 ha în satul Coșnița raionul Dubăsari. (f.d.125).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2006 a fost respins apelul declarat de către Alexei Larionov și menținută hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 08 august 2006.

Prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2007 s-a respins recursul declarat de Larionov Alexei și s-a menținut decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2006 și hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 08 august 2006.

La 14 iulie 2015 Larionov Alexei a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2007, solicitând admiterea cererii de revizuire și anularea deciziei instanței de recurs.

În susținerea cererii de revizuire, revizuiantul a invocat temeiurile prevăzute la art. 449 lit. b) și c) CPC.

În special, revizuiantul a menționat ca au devenit cunoscute unele circumstanțe ale pricinii cu privire la bunurile Cooperativei Coșnița și pe care le-a aflat cu puțin timp în urmă, făcând în acest sens referire la actul de lichidare al CAP Coșnița din 25.05.2000 și procesul-verbal al Consiliului s. Coșnița din 29.01.1998 cu privire la activitatea pieței din s. Coșnița.

Examinând temeiurile invocate de revizuient, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că cererea de revizuire urmează să fie respinsă ca depusă tardiv, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată și dacă cererea este depusă în termenul prevăzut de art. 450 CPC.

Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Din textul cererii de revizuire, înaintate la 14.07.2015, Colegiul constată că revizuiantul solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2007 și temei de revizuire invocă art. 449 lit. b) CPC – au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În același timp, chiar și în condițiile când cererea de revizuire corespunde cerințelor legale și este bazată pe unul din temeiurile prevăzute de lege, pentru ca ea să fie admisă de către instanță spre examinare și, ulterior, prin hotărâre a instanței, să constituie motiv pentru desființarea unei hotărâri irevocabile, ea trebuie să fie depusă în termen.

Această cerință este stabilită de către legiuitor și corespunde exigențelor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului, care proclamă, ca unul din principii, necesitatea asigurării securității raporturilor juridice (a se vedea *Brumărescu v. Romania*, [GC] nr. 28342/95, § 61, ECHR 1999-VII; *Roșca v. Moldova*, nr. 6267/02, § 24, 22 martie 2005).

Potrivit art. 450 lit. b) CPC, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămînerii irevocabile a hotărîrii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art. 449 lit. b).

Analizînd cererea de revizuire prin prisma prevederilor legale menționate și sub acest aspect, Colegiul concluzionează că de către revizuiant nu este respectat termenul, în interiorul căruia se poate depune cerere de revizuire în temeiul art. 449 lit. b) CPC.

În acest sens, Colegiul menționează că prevederile art. 450 CPC condiționează posibilitatea depunerii cererii de revizuire în baza temeiului prevăzut la litera b), și anume: ca revizuentul să nu fi cunoscut și să nu fi avut posibilitatea de a cunoaște aceste circumstanțe, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Or, Larionov Alexei nu a demonstrat că nu a cunoscut anterior circumstanțele invocate a fi noi, precum și nu a dovedit că a întreprins toate măsurile pentru a afla aceste circumstanțe în timpul judecării anterioare a pricinii.

Mai mult, potrivit normei de drept evocate supra (art. 450 lit. b) CPC), posibilitatea depunerii cererii de revizuire este condiționată și de respectarea termenului de 5 ani de la data rămînerii irevocabile a hotărîrii a cărei revizuire se solicită, în interiorul căruia se poate exercita această cale de atac.

La caz, hotărîrea irevocabilă pe fond a fost adoptată de către Colegiul civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție la 12.09.2007, iar cererea de revizuire a fost depusă la 14.07.2015, adică în afara termenului de 5 ani.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că depășirea termenului de 5 ani, este imputabilă revizuentului.

Cît privește temeiul invocat de revizuiant prevăzut de art. 449 lit. c) CPC, conform căruia instanța a emis o hotărîre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces, Colegiul consideră că acesta este irelevant pentru admiterea cererii de revizuire, dat fiind că revizuiantul a fost parte în proces.

Totodată, Colegiul notează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (*ibid.*, § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești. Acest

principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Larionov Alexei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larionov Alexei împotriva Primăriei satului Coșnița și Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari cu privire la obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate, și la cererea Mișcării Combatanților la Conflictul pentru Integritatea Republicii Moldova împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari și Larionov Alexei cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Liliana Catan

Sveatoslav Moldovan

Valentina Clevadi